तिङ्गुद् *m.* nomen plantae. N. 12.3.

तिज् 1. *A.* (निशाने क्षमायाञ्च *K.* क्षान्तौ शिते *V.*) 1) acuere. 2) perferre, tolerare. — तिक्त 1) amarus. 2) suave olens. MEGH. 20. — *Desid.* तितिक्ष् perferre, sustinere. MAH. 3.1393.: क्लेशांस् तितिक्षसे; MAN 6.47.: अतिवादांस् तितिक्षेत; BH. 2.14. — *Cl.* 10. *vel Caus. P.* तेजयामि acuere. (Lith. *tékinu* cote acuo, *tékelis* cos magna; russ. *toćù* cote acuo, *toćilo* cos; gr. θήγω, fortasse etiam θιγγάνω, ἔθιγον; lat. *tango*; goth. *têka* tango; v. तेजस् splendor et cf. cambro-brit. *teg* «clear, fair; beautifull, pretty, bland».)

तितिक्षु (a *Desid.* तितिक्ष् - v. तिज् - s. उ) patiens. AM.

तित्तिरि *m.* perdrix, «*the francoline partridge*». AM.

तिथि *m.f.* dies lunaris. N. 5.1. SA. 3.2.

तिन्दुक *m.* nomen arboris, Diospyros glutinosa. Lass. 52.

तिन्तिड *m.* nomen arboris, Tamarindus Indica. AM.

तिन्तिडा *f. id.*

तिप् 1. et 10. *A.* (क्षरणे *K.*) stillare. *K.*: तेपते जलङ्घ घटात्. *Cf.* तिम्.

तिम् 4. *P.* humidum esse, madefieri. HIT. SER. 97.5.: वानरांस् तिम्यतः शीतार्त्तकम्पमानान् अवलोक्य. — तिमित humidus, madidus. AM. *Cf.* तिप्.

तिमि *m.* piscis fabulosus, qui centum *Yôg'anorum* longitudinem habere dicitur. A. 6.3.

तिमिङ्गिल *m.* ingens piscis fabulosus. A. 6.3.

तिमिर *n.* (ut videtur, e तमिर vel तमर, v. तमस्) obscuritas.

तिरश्च् v. तिर्यच्.

तिरस् (r. तॄ i.e. तर्, तीर् s. अस्) 1) Praep. *in dialecto vêdica*, trans, per (v. Lass. p. 34.) *e.c.* तिरः पुरूचिद् अश्विना रजांसि ... एह यातम् «per tenebras multas huc venite, As'vini!» य ईङ्खयन्ति पर्वतान् तिरः समुद्रम् अर्णवम् «qui trans mare undosum nubes propellunt». 2) *Adv.* flexuose, tortuose. (Ad तिरस् trans, per, referri possunt lat. *trans*, goth. *thairh*, nostrum *dur-ch*, hib. *tar, tair* «beyond, over, across, through, above», *tri* «through, by»; lith. *tiës* e regione, ex adverso; zend. *tarô* trans (Burnouf Yaçna Note LXVI.) nititur formâ primitivâ तरस्. Ad तिरस् tortuose traxerim hib. *tar* «bad»; v. तॄ.)

तिरस्करिन् *m.* (r. कृ praef. तिरस् s. इन्) aulaeum. R. Schl. II. 15.20.

तिरस्करिणी *f.* (*fem.* praec.) 1) *i.q. praec.* 2) velum. UR. 22.4. infr.

तिरस्कार *m.* (a squ. s. अ) convicium, maledictio, contumelia. HIT. 13.14. 114.20.

तिरस्कृ (r. कृ q.v. praef. तिरस्) 1) obtegere. RAGH. 16. 20.: तिरस्क्रियन्ते कृमितन्तुजालैः ... गवाक्षाः; R. Schl. II. 12.89.: कालरात्रिर् मे नूनम् भार्याहूपतिरस्कृता त्वम् राजपुत्रि. 2) superare. RAGH. 3.8.: तदीयम् आनीलमुखं स्तनद्वयम् । तिरश्चकार ... सुजातयोः पङ्कजकोशयोः श्रियम्; HIT. 81.8.: स तिरस्क्रियते ऽरिभिः. 3) conviciari, contumeliam dicere. HIT. 13.11.: तं सर्वे तिरस्कुर्वन्ति.

तिरोधा v. धा praef. तिरस्.

तिरोहित v. धा praef. तिरस्.

तिर्यक् *Adv.* (Acc. neut. sequentis) flexuose, tortuose, oblique, ex obliquo. UR. 65.16.: तिर्यग् अवलोक्य.

तिर्यच् (e तिरि pro तिरस् et अच् pro अञ्च् ire, in casib. fortibus तिर्यञ्च्, in debilissimis तिरश्च्, quod e तिरस् et च् pro अच्; *Nom.m.* तिर्यङ्, *f.* तिरश्ची, *n.* तिर्यक्.) 1) *Adj.* curvus, flexuosus, tortuosus, obliquus. MEGH. 52.58. 2) *Subst.m.* animal, quadrupes. HIT. 53.19.

1. तिल् 6. et 10. *P.* तिलामि, तेलयामि unctum, oleosum esse; *v.* तिल, तैल.

2. तिल् 1. *P.* (गतौ) ire, se movere (cf. तिल्, तॄ i.e. तर्, unde तिल् ortum esse videtur, attenuato अ in इ et mutato र in ल्).

तिल *m.* (r. 1. तिल् s. अ) 1) nomen plantae, cujus semen oleum praebet, Sesamum orientale. 2) nota, macula, quae sesami semini comparatur. SU. 3.18.

तिलक 1) *m.n.* macula in fronte, unguento aut terrâ coloratâ facta. RAGH. 9.40. 2) arbor quaedam. *ibd.*

तिलोत्तमा *f.* (e तिल et उत्तमा) n. pr. SU. 3.18.